ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1931 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 27

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2)11)23, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 332 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν διαιτησίας τοῦ ἐν προοιμίῳ Ἐπιμελητηρίου ἔχοντα οὕτω :

Κανονισμὸς διαιτησίας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διαιτησίας, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον συγτάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου δευτέρου ἔτους κατάλογον, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν καταλλήλων νὰ διορισθῶσι διαιτητῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Ὁ κατάλογος οὗτος, ἐγκρινόμενος ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναρτᾶται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ Δελτίον αὐτοῦ, ἰσχύει δὲ δι' ὁλόκληρον τὴν ἐπιοῦσαν διετίαν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁρίζων, κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τοὺς διαιτητὰς καὶ Ἐπιδιαιτητήν, ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν, πρόσωπα ἐκ τοῦ κλάδου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, εἰς ὃν ἀνήκει διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων του τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 184, ἐκτελέσαντα χρέη γραμματέως τῆς διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν, ἔχοντα, εἰ δυνατόν, νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις τηρεῖ τὸ πρωτόκολλον καὶ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν, τὰ βιβλία συμβιβασμῶν, ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν, συντάσσει πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ παραλαμβάνει, ἐπιδεικνύει, τὰ παρὰ τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα, φυλάσσων πάντα ταῦτα ὑπὸ ἀτομικήν του εὐθύνην.

Μυστικὰ ἔγγραφα τῶν διαδίκων δύνανται νὰ παραδοθῶσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεούμενον εἰς τὴν φύλαξιν αὐτῶν καὶ δικαιούμενον νὰ τ' ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς διαδίκους καὶ διαιτητὰς καὶ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης τῆς ἀνακοινώσεως τῶν λοιπῶν μερῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ αἴθουσα τῆς διαιτησίας ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις, οὐδεὶς δύναται νὰ παραστῇ, εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι ἢ οἱ νομίμως ἀντιπροσωπεύοντες αὐτούς, οἱ διαιτηταί, ὁ ἐπιδιαιτητής, καὶ ὁ Γραμματεύς. Ἡ διαιτησία δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης, ὅταν ὑρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως δι' αὐτοψίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν διαδίκων εἶναι δυσχερὴς καὶ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν. Ὁ αἰτῶν διὰ τὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν ἄλλῃ πόλει τοῦ Κράτους ἀντίδικόν του, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπος τούτου, ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου σημειοῖ ἐν τῇ αἰτήσει τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τούτου, ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως νὰ παραγγείλῃ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτης πρὸς τὸν καθ' οὗ αὕτη ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῆς καθ' οὗ ἡ αἴτησις, διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐπιδόσεώς της πρὸς τοῦτον.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως, τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν.

Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαμένοντας, διὰ τοῦ κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνταξομένου ἐπιδοτηρίου, ὅπερ ὑπογράφεται παρά τε τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις, ἢ τοῦ συγγενικοῦ του συγγενοῦς ἢ ὑπηρέτου, ἢ τοῦ συγεταίρου ἢ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου τοῦ καταστήματος, ἐν ἀρνήσει δὲ πρὸς παραλαβὴν ἢ ὑπογραφὴν τούτων, θυροκολλᾶται ἐν τῇ κατοικίᾳ ἢ τῷ καταστήματι τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις τῆς συνταξομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως, ὑπογραφομένης ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος καὶ ὑπὸ δύο μαρτύρων, ὅταν πρόκειται περὶ διαδίκου, καὶ ἑνὸς μάρτυρος, ὅταν πρόκειται περὶ ἄλλου.

Προκειμένου δὲ περὶ διαμενόντων εἰς ἄλλην πόλιν ἢ ἐξωτερικόν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους, ἢ διὰ κλητῆρος ἄλλου Ἐπιμελητηρίου, κατὰ παράκλησιν ἢ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ τηλεγραφήματος, προκειμένου ὅμως περὶ διαδίκου, μόνον ὑπὸ κλητῆρος ἢ συστημένης ἐπιστολῆς, ἡ ἐπιστρεφομένη ἀπόδειξις, τῆς ὁποίας δέον νὰ περιέχῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ λαβόντος διαδίκου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κοινοποιοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Ἄρθρον 6.

Πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀφορῶντα τὴν οὐσίαν τῆς διαφορᾶς κατατίθενται παρὰ τῷ Γραμματεῖ, πλὴν τῶν μυστικῶν κατατεθειμένων παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ χρησιμεύουν ὡς κοινὰ μέσα ἀποδείξεως, τοῦ Γραμματέως ὑποχρεωμένου, τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων, νὰ χορηγήσῃ ἀντίγραφα εἰς τούτους, κεκυρωμένα παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἢ ἐπιδιαιτητοῦ κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 184, Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν, τὸ βραδύτερον καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς τριῶν, τὸ βραδύτερον ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἂν δέ τις τούτων διαμένῃ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητήν, καθίσταται ἐνήμερος τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων καὶ συνεχίζει, ἀφ' οὗ σημείου ἀπεχώρησεν ὁ ἀναπληρούμενος, μόνον δέ, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πληρεστέρα ἐνημερώσεώς του, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαγάληψις ὅλης ἢ μέρους τῆς διαδικασίας ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 184, ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζει τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν κοινοποιεῖ πρὸς τοὺς διαιτητάς, τὸν τυχὸν διορισθέντα ἐπιδιαιτητὴν καὶ τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των.

Οἱ διάδικοι κατὰ κανόνα παρίστανται αὐτοπροσώπως, ἐπιτρεπομένης δι' ἀντιπροσώπου ἐμφανίσεως των μόνον ἐν περιπτώσει εὐλόγου κωλύματος ἢ διαμονῆς μακράν. Οἱ ἀντιπρόσωποι γίνονται δεκτοὶ παρουσιάζοντες ἔγγραφον τοῦ ἐντολέως των, ἔστω καὶ ἁπλῆν ἐπιστολὴν βεβαιουμένης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐντολέως του, ὡς τοιοῦτοι δὲ διορίζονται μόνον συνεταῖροι, ὑπάλληλοι, συγγενεῖς τοῦ διαδίκου καὶ ἄλλοι ἐκλογεῖς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μέλη τοῦ Ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Οἱ μακρὰν διαμένοντες διάδικοι μετὰ τὴν λῆψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος δηλώσεως, ὀφείλουν νὰ ὁρίσωσιν δι' αἰτήσεως των πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀντίκλητόν των, εἰς ὃν θὰ γίνωνται αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἀνακοινώσεις πρὸς ταχυτέραν περαίωσιν τῆς διαφορᾶς.

Ἐλλείψει τοιούτου διορισμοῦ, αὗται γίνονται ἐγκύρως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 10.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως ἔχει ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἂν εἶναι παρών, ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τῶν διαιτητῶν ἐπιβάλλων τὴν τάξιν καὶ ρυθμίζων τὴν διαδικασίαν, διεξαγομένην ἐν ἡσυχίᾳ καὶ εὐκοσμίᾳ.

Δύναται ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν νὰ ἀπομακρύνῃ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως τὸν παρεκτρεπόμενον διάδικον, τῆς διαδικασίας ἐξακολουθούσης οὕτω καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένης ὅμως ὡς κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων διεξαχθείσης.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός, συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 51 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 ἐπομ. Πολιτικῆς Δικονομίας.

Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ προβαίνουσιν εἰς τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως προκαλοῦντες συγάμα ἐκλογὴν ἐπιδιαιτητοῦ ἐὰν ἕως τότε δὲν εἶχεν ἐκλεγῇ τοιοῦτος, εἴτε διὰ συμφωνίας τῶν διαδίκων, εἴτε ἐλλείψει ταύτης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ γίνεται ἐντὸς 48 ὡρῶν, κοινοποιουμένη εἰς τοῦτον καὶ εἰς τοὺς διαδίκους, ἂν ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατὰ τὴν συζήτησιν οἱ διάδικοι ὑποβάλλουσιν ἐγγράφως τοὺς ἰσχυρισμούς των, οὓς ἀναπτύσσουσι καὶ προφορικῶς.

Ἄρθρον 12.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀδικαιολογήτως ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, ἡ διαιτησία θεωρεῖται ματαιωθεῖσα.

Μὴ ἐμφανισθέντων δεδικαιολογημένως ἀμφοτέρων ἢ ἑνὸς ἐκ τῶν διαδίκων, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις διὰ τὴν συντομωτέραν δυνατὴν πρόσεχῆ δικάσιμον, ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ γνωστοποιουμένην εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς διαιτητάς, μὴ ἐμφανισθέντος δ' ἑνὸς ἐκ τούτων ἀδικαιολογήτως, ἡ συζήτησις προβαίνει ἐρήμην αὐτοῦ, οἱ διαιτηταὶ ὅμως προσπαθοῦσι τότε νὰ συλλέξωσιν οἰκοθεν καὶ πᾶν σχετικὸν στοιχεῖον τεῖνον εἰς τὴν ἐξάκρίβωσιν τῆς ἀληθείας ἐπιβάλλοντες ἐν ἀγάγκῃ καὶ οἱανδήποτε ἀπόδειξιν. Ἡ ἀπουσία τοῦ διαδίκου δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ὁμολογίαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου του.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως τῶν διαιτητῶν ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως, τὸν τόπον, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των, μετὰ μνείας περὶ τῆς ἐμφανίσεώς των ἢ μὴ, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων καὶ ἐν γένει σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἂν παρίσταται, καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 14.

Τὰ θέματα καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν, μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περαι-

ρισμὸν δικαιούμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα, πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσι καὶ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον τὸ πλησιέστερον τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

Οἱ διαιτηταὶ δικαιοῦνται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσιν οἴκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 15.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται εἴτε οἴκοθεν εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν διαδίκων, δὲν ἐγκρίνωσι, τὴν προηγουμένην ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 16.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν πραγματογνωμόνων καὶ μαρτύρων καὶ τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται πάντοτε χωριστὰ ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὸν τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παρισταμένων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὃ ἀφορᾷ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων γινομένης μνείας τοῦ λόγου, δι' ὃν τις τῶν μετεχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 17.

Τὸν ἐπαγόμενον καὶ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσι οἴκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον. Τὸν ὅρκον οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας, δυναμένων τῶν διαιτητῶν ἢ τῆς ἀρχῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος νὰ παρατείνωσι ταύτην κατὰ τὴν κρίσιν των, ὑπαρχούσης εὐλόγου περιπτώσεως ἐὰν πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς αἰτηθῇ τοῦτο. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας μόνον οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ τάξωσι νέαν τοιαύτην, συντρέχοντος ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου. Ἡ μὴ ἔγκαιρος δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ἢ ἐπαχθέντος ἢ ἀντεπαχθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτό, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ τοῦ Προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος ἢ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ Προξένου. Εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσι Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἡ ὅρκωσις γίνεται ἐνώπιον τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους. Ἐὰν ὁ ἐν ἀλλοδαπῇ ὁρκιστέος κατοικεῖ εἰς τόπον ὅπου δὲν ὑπάρχει Προξενικὴ Ἀρχὴ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει πρὸς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν τὴν πρὸς ὅρκον πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ὑποδειχθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον Δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ τοῦτον πρὸς ὅρκωσιν. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν Δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην, καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποτανθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 19.

Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὴν ταυτότητα τοῦ ὁμώσαντος τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγχεκριμένως διατυπουμένου προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι. Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχόν, ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων, προσελθόντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον, παρακαλῶν αὐτοὺς ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων. Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύνανται νὰ παρίστανται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν διαδίκων, πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων, συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου ἐντὸς 48 ὡρῶν, τὸ βραδύτερον, ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 20.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων κρίνουσιν οἱ διαιτηταί, ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες, ἢ ἂν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνομωτὶ πρὸς μάρτυρας, τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὁμόσωσι ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι πάλιν τὴν ὁρκωσίν των.

Ἄρθρον 21

Περατωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν, μὴ παρισταμένου τοῦ διαιτητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως. Ὁ νεώτερος τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογικῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδει εἰς τὸν Γραμματέα, πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας, ἐπὶ παρεμπιπτόντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας, ἄνευ μνείας τῆς γνώμης

ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὑποβάλλεται ἀμελητὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὰς εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συνταχθέντος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διαταχτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συνταχτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως 1) Τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητῶν, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι, 3) σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην 4) Τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως) 5) Τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασις των).

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδιδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετακλήτως ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τοῦτο φυλάσσονται ἐν τῷ Ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν, κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ ἕν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40, παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40, προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως τούτου, τὸ ὑπὸ ἄρθρου 18 παραγρ. 4 τοῦ νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας, ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ ποσοῦ τῶν 20. 000 δραχ. εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου, ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ὁρίζεται δραχ. 50, ἀνώτατον δὲ τοιοῦτον δραχ. 2.000.

Ἔξοδα γενόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λόγου χ. τηλεγραφήματα ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 50. Οἱ διαιτηταί, εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως, πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως συμβιβασμοῦ, προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' οὗ καταβάλλονται δικαιώματα κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης ἰσυνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων, τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων μεῖον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν ὁ εἷς ἢ καὶ ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν καταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων, οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἑκάστῳ τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων, διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Τὸ Ἐπιμελητήριον δύναται νὰ συντάξῃ εἰδικὸν κανονισμὸν ἀμοιβῆς διαιτητῶν ἐγκρινόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.